

ΠΕΤΡΟΣ ΛΙΠΠΑΜΑΝΟΣ Ο ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

‘Ο ἐν Χαλκίδῃ δικηγόρος καὶ Αρχιτεκτός Οἰκονόμος εὐηρεστήθη νάποστειλη τῷ μὲν φωτογραφίαν ἐπιταρίου λίθου τοῦ δεκάτου τετάρτου αἰώνος, τελευτῶντος, ἐντετογχισμένου μετὰ τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ, ὃ λαλᾷ ἐν τῇ παλαιοῖς χρόνοις, ἐπὶ τῆς βορείου πλευρᾶς τῆς ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἐκκλησίας τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς. Η πλάξ αὐτῇ, τῇ δημοσιεύμεν ἐνταῦθα ἀπεικασμα¹, φέρει ἐν κεφαλαίοις γράμματι τὴν Ἑβῆς ἐπιγραφήν.

¹ Τὸς καὶ Müller-Λάμπρου Ἰστορία τῆς Φραγκοκρατίας Τόμ. Β' σ. 211

HIC JACET NOBILIS ET EGR
EGIVS VIR DOMINUS PETRVS
LIPPAMANO NEC NON HONORA
BILIS CONSILIARIVS NIGRIPO
TIS A VENETORVM DVCALI
DOMINIO CONSTITUTVS
QVI AB HOC SECVLLO MIGRA
VIT DNI SVB ANNIS M.CCC
LXXXVIII DIE SEPTIMO
MENSIS SEPTEMBRI 7 SVOR
HEREDVS

Μεταγραφόμενα δὲ ταῦτα εἰς μικρὸν γραφήν συνεγών καὶ ἀναλυομένων τῶν ἐν αὐτοῖς ἀραιῶν βραχυγραφιῶν ἔγουστιν ὅδε·
Hic jacet nobilis et egregius vir dominus Petrus Lippamano
nec non honorabilis consiliarius Nigropontis a Venetorum
ducali dominio constitutus qui ab hoc seculo migravit domini
sub annis MCCCCXXXVIII die Septembris et suorum he-
redum.

Κάτωθι δὲ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἰκονίζεται τὸ οἰκόσημαν
τοῦ θανόντος.

Ἡ πλὰξ αὗτη προέρχεται κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Οἰκονό-
μου ἐκ τῆς ὑπὸ τῆς παραδόσεως ἐντὸς τοῦ ναοῦ ἀναφερομένης
χρύπτης, ἡς δὲν σώζονται πλέον ἐγγη κατόπιν τῆς ἐτεί¹ 1833 ἀνακατινίστεως καὶ τοῦ δι' ἀγγαρείας καθαρισμοῦ αὐτοῦ,
ὅστις ἐπὶ τῆς τουρκοκρατίας ἐχρησίμευεν ὡς ἀποθήκη σίτου.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὗτη ἐξεδόθη τῇδη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ *L. Stephani*². Ἐπειτα δὲ ἔγεινε περὶ αὐτῆς λόγος καὶ ὑπὸ τοῦ κ. *Iω-
σήφ Στρυγόφσκη*³, δεστις ἐξάγει ἐξ αὐτῆς καὶ τὸ συμπέρασμα,
δει τὴν εἰς γοτθικὴν ἐκκλησίαν ἀνοικοδόμησις τῆς παλαιᾶς βασι-

¹ Reise durch einige Gegenden des nördlichen Griechenlands σ. 21.

² Ἑπαλαιά βυζαντινή βασιλικὴ ἐν Χαλκίδᾳ ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Ἰστορικῆς καὶ ἱστολογικῆς ἐπαρχίας Τόμ. Β' σ. 721.

λικῆς, βλαβείσης πιθανῶς κατὰ τὴν ἀλωσινὴν Χαλκίδος ὑπὸ τῶν Φράγκων, ἔγεινε πρὸ τοῦ ἔτους 1398, εἰς δὲ ἀναφέρεται ἡ ἐπιγραφή. Ἐκρράζει δὲ καὶ τὴν ὑπόνοιαν μή τοι ὁ Λιππαμᾶνος μετέσχεν ὅπως δῆποτε τῆς ἀνακτίσεως ἔκείνης, εἰ καὶ θεωρεῖ προτιμότερον νάναγάγη αὐτὴν ἥδη εἰς τὸν δεκάτον τρίτου αἰώνα.

Ἐκδίδουμεν δὲ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐνταῦθα καὶ πάλιν τοῦτο μὲν χάριν ἐπανορθώσεως ἐνίων παραναγνώσεων τῶν προτέρων ἐκδοτῶν, τοῦτο δὲ χάριν τῆς εἰκόνος, ἐν ᾧ καὶ τὸ οἰκόσημον τοῦ Λιππαμάνου. Ἡτο δὲ οὗτος *consiliarius*, ἢτοι σύμβουλος, τοῦ ἐν Χαλκίδῃ Βενετοῦ βασίλου, διωρισμένος ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐν Βενετίᾳ ἀρχῶν, οἷοι καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἐν Ἑλλάδῃ βενετικαῖς ἀποικίαις. Ἡσαν δὲ οὗτοι πλείονες τοῦ ἐνός. Οὗτος ἐν Μεθώνῃ καὶ Κορώνῃ εὑρίσκομεν δύο συμβούλους παρεζευγμένους εἰς τὸν καστελλᾶνον¹. Δύο δὲ συμβούλους εὑρίσκομεν καὶ ἐν Χαλκίδῃ τελευτῶντος τοῦ δεκάτου τρίτου αἰώνος. Οὗτοι τῷ 1279 ἐν ἐπιγραφῇ μνημονευομένῃ ὑπὸ τῶν Ἀγγλων περιηγητῶν Spon καὶ Wheeler τελευτῶντος τοῦ δεκάτου ἑβδόμου αἰώνος, ἢτις ἔκτοτε ἔξελιπε, γίνεται λόγος περὶ οἰκοδομήσεως ἐκκλησίας τοῦ Ἀγίου Μάρκου ἐν ἔκείνη τῇ πόλει ὑπὸ τοῦ βασιλοῦ Νικολάου Μιλιάνη καὶ τῶν δύο αὐτοῦ συμβούλων Μιχαήλ τοῦ ἐξ Ἀνδρου καὶ Πέτρου Navayer². Καὶ πλείονας δὲ τῶν δύο συμβούλων μέχρι διώδεκα εὑρίσκομεν ἀργότερον ἐν Χαλκίδῃ³.

¹ Ἀντ. Μομφερράτου Μεθώνη καὶ Κορώνῃ ἐν Μηνιάῳ Παραρτήματε Ἀθηνῶν ἀρ. 2 (Δεκεμβρίος 1907) σ. 49.

² Spon - Wheeler Voyage d'Italie, de Dalmatie, de Grèce et du Levant. Ἐν Νυρεμβίᾳ. 1690. Τόμ. B' σ. 60. Πρβλ. Στρυγόσφρων. ἕνθ' ἀν. σ. 722.

³ Μομφερράτος ἕνθ' ἀν.